Brysiewicz
Bokina
Sakławski
KANCELARIA PRAWNA

Warszawa, 1 sierpnia 2022 r.

DO: **Trybunał Konstytucyjny**
Al. Jana Christiana Szucha 12a
00-918 Warszawa

SKARŻĄCA: **G G**

reprezentowana przez:
radcę prawnego Krzysztofa Brysiewicza
radcę prawnego Wojciecha Bokinę
radcę prawnego Piotra Bordakiewicza
adres do doręczeń:
Kancelaria Brysiewicz i Wspólnicy sp. k.
ul. Dzielna 60, 01 029 Warszawa

UCZESTNICY:

1. Sejm Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa

2. Prokurator Generalny
ul. Postępu 3
02-676 Warszawa

3. Rada Ministrów
Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
al. Ujazdowskie 1/3
00-583 Warszawa

SYGNATURA AKT: **SK 125/20**

Brysiewicz
Bokina
Sakławski
KANCELARIA PRAWNA

PISMO PROCESOWE SKARŻĄCEJ

Działając w imieniu G G (dalej jako: „**Skarżąca**"), na podstawie art. 36 Ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 2393, dalej jako: „**Ustawa o trybie postępowania przed TK**") w zw. z art. 205^{12} i Ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U. 1964 Nr 43, poz. 296 z późn. zm., dalej jako: „**KPC**") w związku z doręczeniem pełnomocnikom Skarżącej pisma procesowego D S.A. z siedzibą w B (dalej jako „**D**) z 19 lipca 2022 r.:

1) przedkładamy stanowisko Skarżącej wobec treści ostatniego pisma D , **wnosząc jednocześnie o wydanie przez Wysoki Trybunał zarządzenia o wyrażeniu zgody na złożenie niniejszego pisma przez Skarżącą;**
2) podtrzymujemy wszystkie dotychczasowe wnioski Skarżącej w tym wniosek o wydanie postanowienia o odmowie dopuszczenia D do udziału w charakterze uczestnika w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym.

UZASADNIENIE

I. KOLEJNA PRÓBA MANIPULACJI

1. Pełnomocnik D S.A. z siedzibą w B przedłożył pismo, w którym domaga się umorzenia niniejszego postępowania z uwagi na orzeczenie wydane w sprawie SK 124/20. Koronnym argumentem w wywodzie D jest jednak zmanipulowana treść części historycznej uzasadnienia postanowienia Trybunału Konstytucyjnego w której Trybunał nazbyt ogólnikowo przytoczył stanowisko Sejmu Rzeczypospolitej.

Wypowiedź Sejmu Rzeczypospolitej w literalnym brzmieniu:

> „*Okoliczność ta powoduje, że z chwilą ustania wspólności majątkowej między małżonkami, wspólność łączna (o której mowa w kwestionowanym rozumieniu art. 510 § 1 k.p.c.)*

przekształciła się we wspólność (współwłasność) w częściach ułamkowych. Przyjmując, że akcje objęte przez jednego z małżonków za środki pochodzące z majątku wspólnego wchodzą w skład majątku wspólnego stron (nie weszły do majątku osobistego jednego z małżonków), należy uznać, że ***wskutek ustania wspólności majątkowej zmienił się reżim prawny, którym objęte są akcje oraz sposób (legitymacja do) wykonywania praw z akcji (zob. art. 333 § 2 k.s.h. „Współuprawnieni z akcji wykonują swoje prawa w spółce przez wspólnego*** przedstawiciela*; za świadczenia związane z akcją odpowiadają solidarnie").*"

W uzasadnieniu postanowienia SK 124/20 została zreferowana jako:

„Po drugie, Sejm podniósł, że ewentualny wyrok stwierdzający niezgodność z Konstytucją art. 510 § 1 k.p.c. w zakwestionowanym rozumieniu nie doprowadziłby do wzięcia przez skarżącą udziału w sprawie, na tle której wystąpiła do Trybunału Konstytucyjnego. W toku wznowionego postępowania – w następstwie potencjalnego negatoryjnego wyroku Trybunału – sąd rejestrowy musiałby uwzględnić, że aktualnie skarżąca ***nie jest już współwłaścicielką akcji****. Jak wynika z dokumentacji dołączonej do skargi, sąd rejonowy ustanowił między skarżącą a jej mężem rozdzielność majątkową (wyrok w tej sprawie został utrzymany w mocy przez sąd okręgowy już po wniesieniu skargi konstytucyjnej przez skarżącą). Wskutek tego – w ocenie Sejmu – określony w skardze przedmiot kontroli nie jest adekwatny do aktualnej sytuacji skarżącej" – zob. s. 8 uzasadnienia, [pogrubienie własne].*

2. Co skrzętnie wykorzystał D (a właściwie prezes zarządu tej Spółki L G) aby sprowadzić cały wywód do stwierdzenia, jakoby Sejm Rzeczypospolitej Polskiej zajął stanowisko, że G G nie jest ani właścicielką ani współuprawnioną z akcji – a zatem wniosek dokładnie przeciwny rzeczywistemu stanowisku Sejmu.

II. NIEZASADNOŚĆ ARGUMENTÓW PRZYJETYCH W ORZECZENIU SK 124/20

3. Odnośnie do pozostałych argumentów wskazanych w uzasadnieniu SK 124/20, Skarżąca wyczerpująco odniosła się już w zasadzie w piśmie z 24 stycznia 2022 r. W szczególności niezasadne jest stwierdzenie, że Sąd Okręgowy nie stosował art. 510 § 1 KPC i rozumianego w sposób określony w skardze konstytucyjnej a po prostu odrzucił

skargę z uwagi na stwierdzenie, że akcjonariusz i były członek organu nie ma legitymacji do uczestniczenia w postepowaniu rejestrowym Spółki.

4. Jak wskazywała Skarżąca, Sąd Okręgowy w G odniósł się lakonicznie do jej zarzutów w zakresie odmowy dopuszczenia do udziału w postępowaniu rejestrowym z uwagi na współwłasność akcji. W orzeczeniu Sąd Okręgowy w G zastosował niekonstytucyjną wykładnię wskazaną przez Skarżącą jako przedmiot kontroli: *„Z **faktu zwołania NWZ na dzień marca 2019 r., i głosowania przez L G z akcji będących we wspólnym majątku małżonków G w ocenie Sądu Okręgowego nie można wywieść interesu prawnego skarżących do występowania w postępowaniu rejestrowym**. Na marginesie należy jedynie podkreślić, że skarżące pomijają okoliczność, że Sąd Okręgowy w G postanowieniem z dnia marca 2019 r. udzielił w sprawie akcjonariuszowi spółki L G zabezpieczenia roszczeń (…) Skoro zatem L G uprawniony został mocą postanowienia Sądu w sprawie do samodzielnego wykonywania praw korporacyjnych inkorporowanych w akcjach spółki D (…) to podjęte uchwały stanowiły konsekwencję ustalonego wskazanym postanowieniem porządku prawnego”.*

Dowód:

- *Postanowienie Sądu Okręgowego w G z dnia grudnia 2019 r. sygn. w aktach sprawy*

5. Nie jest zatem prawdą stwierdzenie, że Sąd Okręgowy nie orzekał w ogóle w oparciu o art. 510 § 1 KPC w odniesieniu do praw współmałżonki pozostającej we wspólności majątkowej małżeńskiej łącznej. Sąd Rejestrowy niezasadnie przyjął, że zabezpieczenie dotyczące tymczasowych zasad wykonywania praw korporacyjnych z akcji (współuprawnienie) wyłącza prawa podmiotowe do akcji wynikające z ich współwłasności. Współuprawnienie lub status akcjonariusza samoistnego jest pochodną struktury własnościowej akcji, co wynika z nierozszczepialności praw inkorporowanych w akcjach. Jednakże w praktyce tak jak w przypadku małżonków G – często dochodzi do sytuacji, gdy wpis w rejestrze akcjonariuszy przez pewien czas nie odzwierciedla stanu prawnego (własnościowego) akcji a jednak istnienie lub brak

deklaratoryjnego wpisu **nie może ograniczać praw podmiotowych wynikających z własności akcji.**

6. G G w toku postępowania rejestrowego powoływała się na kilka samodzielnych podstaw faktycznych i prawnych pozwalających przyjąć, że jest osobą zainteresowaną dopuszczeniem do udziału w sprawie. Brak legitymacji czynnej do wykonywania praw inkorporowanych w akcjach nie pozbawia G G interesu prawnego w dopuszczeniu do udziału w postępowaniu rejestrowym, wręcz przeciwnie, przesądza o tym, że współwłaścicielka pakietu większościowego akcji, której podmiotowe prawo własności nie zostało ujawnione w rejestrze choć zgłosiła takie żądanie, nie ma innej ścieżki prawnej do uzyskania ochrony jej praw.
7. Odrębną kwestią jest samo merytoryczne rozstrzygniecie sądu po dopuszczeniu G G do udziału w postępowaniu rejestrowym. Czym innym jest merytoryczne rozpoznanie wniosku o zawieszenie lub oddalenie wniosku o wpis (którego to rozstrzygnięcia nie sposób antycypować w obecnej chwili) a czym innym stwierdzenie, że G G nie ma interesu prawnego w dopuszczeniu do udziału w postępowaniu rejestrowym dotyczącym najcenniejszego składnika majątku wspólnego. Ta praktyka, uporczywego marginalizowania praw właścicielskich małżonki-współwłaścicielki akcji niezasadnie niedopuszczanej do postepowania rejestrowego obejmującego składnik majątku dorobkowego istnieje i jest stosowana przez sądy z pewnym automatyzmem.
8. W kontekście lakoniczności wywodu Sądu w zakresie braku legitymacji wynikającej z współwłasności akcji Skarżąca wskazuje, że Sąd ma obowiązek ustosunkować się wyczerpująco do wszystkich zarzutów podniesionych w zażaleniu, jednak skarżący nie dysponuje żadnym środkiem prawnym pozwalającym na egzekwowanie jego praw. Sąd Okręgowy w G niezwykle lakonicznie ustosunkował się do zarzutów Skarżącej, jednak ten fakt nie powinien mieć negatywnego wpływu na dalsze losy skargi konstytucyjnej. Skoro ustawodawca nie wprowadził sankcji za ogólnikowe i niewyczerpujące uzasadnienie orzeczenia sądu, to w demokratycznym państwie prawa obywatel nie może ponosić negatywnych sutków zaniedbań sądu, na którego działanie nie ma żadnego wpływu.

III. SKARGA DOTYCZY NIEKONSTYTUCYJNEJ WYKŁADNI A NIE STOSOWANIA PRAWA

9. W przytoczonym już fragmencie uzasadnienia Sąd Okręgowego w G wyraźnie wskazano, że powołane przez Skarżącą prawo współwłasności łącznej wynikające ze wspólności majątkowej małżeńskiej nie uzasadnia przyjęcia, że Skarżąca jest osobą zainteresowaną w dopuszczeniu do udziału w postepowaniu rejestrowym w rozumieniu art. 510 KPC pomimo podniesionych przez nią okoliczności wskazujących na fakt, że w obliczu trwania sporu co do legitymacji materialnej i formalnej do wykonywania praw inkorporowanych w akcjach D , L G wykonując prawo inkorporowane w akcjach objętych współwłasnością podjął uchwały bezpośrednio godzące w interes prawny i majątkowy swojej małżonki i zmierzające do definitywnego pozbawienia małżonki prawa własności do tego składnika majątku.

10. Jak wskazywała Skarżąca w powoływanym już piśmie przygotowawczym z 24 stycznia 2022 r., Trybunału Konstytucyjny w postanowieniu z dnia 16 grudnia 2020 r. SK 14/20, Trybunał wskazał, że *„(…) **Nie jest natomiast niedopuszczalną skarga konstytucyjna, w której zarzuty kieruje się wobec zastosowanej wykładni zaskarżonego przedmiotu kontroli, która jest w istocie skargą na przepis w określonym znaczeniu.** Wykładnia jako proces prowadzący do określenia znaczenia przepisu lub wynik tego procesu nie mogą być oderwane od przepisu. Jeżeli w postępowaniu przed Trybunałem zarzuca się określonej wykładni niezgodność z Konstytucją (co bywa nazywane zarzutem wobec normy, a nie przepisu), to w istocie chodzi o zarzut skierowany wobec przepisu, którego potencjał znaczeniowy pozwolił na oznaczoną interpretację, zastosowaną w ostatecznym rozstrzygnięciu. Skarga konstytucyjna „na wykładnię" jest tożsama ze skargą na przepis w określonym, zarzucanym znaczeniu"*.

11. Sama możliwość wydania przez Trybunał wyroku nie może budzić wątpliwości. W doktrynie wskazuje się, że: „Należy podzielić pogląd, iż wszelkie próby odmówienia TK prawa wydawania wyroków interpretacyjnych są wyrazem niezrozumienia jego konstytucyjnej pozycji jako organu kontroli zgodności prawa z konstytucją. Uprawnienie TK do wydawania wyroków interpretacyjnych znajduje swoje źródło, tak jak w przypadku pozostałych rodzajów orzeczeń, w art. 2 konstytucji i w zasadzie demokratycznego państwa prawnego. Podstawa prawna tego orzecznictwa mieści się

w art. 188 w związku z art. 190 konstytucji. Interpretacja przepisów prawnych jest nieodłącznym elementem kontroli konstytucyjności prawa. TK orzeka bowiem nie tyle o konstytucyjności przepisów, ile o konstytucyjności norm prawnych, które są zawarte w konkretnych przepisach. Jeżeli TK ustali dwa rozumienia przepisu – zarówno zgodne, jak i niezgodne z konstytucją – to powinno to znaleźć wyraz w sentencji orzeczenia. Brak sprecyzowania, w jakim rozumieniu przepis jest zgodny z konstytucją, stwarzałby fałszywe przekonanie, że w każdym rozumieniu przepis spełnia wymagania wzorca konstytucyjnego.[1]"

12. Na możliwość i celowość wydawania wyroków interpretacyjnych wskazywał Trybunał Konstytucyjny między innymi w wyroku z dnia 8 maja 2000 r. SK 22/99: „*Ustalenie w sentencji wyroku Trybunału Konstytucyjnego prawidłowego (zgodnego z konstytucją) rozumienia poddanego kontroli przepisu oznacza niekiedy z konieczności zakwestionowanie implicite trafności wykładni spotykanej w dotychczasowym orzecznictwie sądowym. Sentencja wyroku TK uznająca przepis za konstytucyjny pod warunkiem jego określonego rozumienia (w szczególności w sprawie niniejszej) ma w całości walor powszechnego obowiązywania. Oznacza to w konsekwencji, że niedopuszczalne (niezgodne z konstytucją) jest stosowanie w praktyce normy wywiedzionej z przepisu będącego przedmiotem kontroli przy rozumieniu przeciwnym do wskazanego w takiej sentencji.*"

IV. W NINEIJSZEJ SPRAWIE NIE ZACHODZI PODSTAWA DO UMORZENIA Z UWAGI NA ZBĘDNOŚĆ ORZEKANIA

13. Skarżąca nie zgadza się również ze stanowiskiem, że zmiana reguł zarządu majątku wspólnego skutkuje w istocie pozbawieniem zasadności skargi konstytucyjnej odnoszącej się do współwłasności łącznej. Pod pewnymi względami zmianę stanu prawnego na skutek zdarzeń prawnych mających miejsce po wydaniu zaskarżonego orzeczenia można porównać do sytuacji, gdy zaskarżony przepis utracił moc przed wydaniem wyroku. Zmiana stanu prawnego nie skutkuje automatycznym umorzeniem

[1] T. Woś, Wyroki interpretacyjne i zakresowe w orzecznictwie Trybunału Konstytucyjnego, Studia Iuridica Lublinensia vol. XXV, 3, 2016

postępowania. Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny w wyroku z 21 lipca 2010 r. SK 21/08, kontrola konstytucyjna przepisu już nieobowiązującego wymaga ustalenia, że zachodzi związek pomiędzy daną regulacją a ochroną konstytucyjnych praw i wolności: „*Związek ten zachodzi wówczas, gdy spełnione są trzy przesłanki: po pierwsze, przepis będący przedmiotem oceny zawiera treści normatywne odnoszące się do sfery praw i wolności konstytucyjnie chronionych; po drugie, nie istnieje żaden alternatywny instrument prawny (poza ewentualnym uznaniem przepisu za niekonstytucyjny), który* ***mógłby spowodować zmianę sytuacji prawnej ukształtowanej definitywnie, zanim ów przepis utracił moc obowiązującą****; po trzecie, ewentualna eliminacja danego przepisu z systemu prawnego stanowić będzie skuteczny środek przywrócenia ochrony praw naruszonych obowiązywaniem kwestionowanej regulacji prawnej*".

14. **W niniejszej sprawie zachodzą zaś wszystkie powyższe okoliczności.**

15. Z punktu widzenia interesu prawnego G G w dopuszczeniu do udziału w postępowaniu rejestrowym jej sytuacja prawna nie uległa zmianie. Wpis objęty zaskarżonym postanowieniem jak i postanowieniem co do którego Trybunał umorzył postępowanie 30 czerwca 2022 r. pozostają w mocy i są skuteczne.

16. Po ustanowieniu rozdzielności majątkowej sądy rejestrowe w dalszym ciągu odmawiają G G statusu uczestnika postępowań rejestrowych dotyczących akcji objętych współwłasnoscią wskazując, że współwłasność akcji (również ta w częściach ułamkowych) po stronie małżonki nie uzasadnia przyjęcia, że może być ona osobą zainteresowaną udziałem w postępowaniu w sprawie.

17. Ostatnio orzeczenie odmawiające G G statusu osoby zainteresowanej miało miejsce ponownie w sprawie gdzie Sąd Okręgowy w B oddalił postanowieniem z dnia czerwca 2022 r. zażalenie G G na postanowienie o odrzuceniu apelacji od wpisu podwyższenia kapitału zakładowego G sp. z o.o. z siedzibą w B [2].

[2] Spółka zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym pomimo bezwzględnej nieważności przekształcenia.

18. Skarżąca szeroko uzasadniała potrzebę dopuszczenia do udziału w postępowaniu, wskazywała miedzy innymi na fakt, że uzyskała postanowienie z sierpnia 2019 r. w sprawie o udzieleniu zabezpieczenie roszczenia o ustalenie nieważności przekształcenia w G – między innymi poprzez zakaz wykonywania umów rozporządzających udziałami G w celu uniemożliwienia zmiany składu udziałowców G – a jednak sąd rejestrowy dokonał wpisu niezgodnie z treścią tego postanowienia.

19. G G wskazywała, że konsekwencje wpisu są dla niej potencjalnie katastrofalne. Umowa spółki G zawiera bowiem upoważnienie do podwyższania kapitału zakładowego G do kwoty zł

Podwyższenie kapitału zakładowego do kwoty zł złotych w terminie do dnia .12.2025r. (grudnia dwa tysiące dwudziestego piątego roku) nie stanowi zmiany niniejszej Umowy Spółki. Powzięcie przez Zgromadzenie Wspólników uchwały w przedmiocie podwyższenia kapitału zakładowego, o którym mowa w zdaniu pierwszym, wymaga obecności Wspólników reprezentujących cały kapitał zakładowy oraz większości 2/3 (dwóch trzecich) głosów oddanych. ----------

20. Jednocześnie zabezpieczenie udzielone G G w sprawie dotyczącej ustalenia nieważności przekształcenia, nakłada zakaz podejmowania uchwał o podwyższeniu kapitału zakładowego wyłącznie na L G a G G nie ma roszczenia, w ramach którego mogłaby żądać ustanowienia analogicznego zakazu względem F

2. **zakazanie** L G osobiście lub poprzez pełnomocnika oddania głosów za uchwałą w przedmiocie:
-podwyższenia kapitału zakładowego spółki G sp. z o.o. z siedzibą w B ,
-przekształcenia spółki G sp. z o.o. z siedzibą w B ,
połączenia spółki G sp. z o.o. z siedzibą w B z jakimkolwiek innym podmiotem;

21. Zatem po prawomocnym wpisie podwyższenia kapitału zakładowego G F będzie mogła samodzielnie przegłosowywać dalsze podwyższenia kapitału zakładowego[3] poprzez emisję nowych udziałów, które poprzez **znaczne rozwodnienie kapitału zakładowego uczynią obecny pakiet udziałów G bezwartościowym w postępowaniu o podział majątku**. Powyższa argumentacja nie spotkała się z aprobatą sądu rejestrowego, który zignorował wszystkie argumenty dotyczące pokrzywdzenia G G **jako współwłaścicielki majątku dorobkowego,** której prawa podmiotowe nie zostały ujawnione w rejestrze przedsiębiorców i nie ma innej drogi do ochrony swoich praw.

22. Sąd Okręgowy w B zignorował art. 43 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy (Dz.U. 1964 Nr 9, poz. 59 z późn. zm., dalej: „**KRO**") w którym ustawodawca wskazał na wiążące sąd domniemanie prawne i zignorował reguły zarządu majątkiem objętym współwłasnoscią ułamkową określone w art. 197 200 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz.U. 1964 Nr 16, poz. 93 z późn.zm., dalej: „**KC**") oraz:

formalnie dokonał indywidualnej oceny istnienia interesu prawnego w dopuszczeniu do udziału w postępowaniu:

„*Wbrew szerokiej argumentacji zażalenia i kolejnych pism G G , zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy doszedł do prawidłowego wniosku, że skarżąca nie była uczestnikiem postępowania, które toczyło się przed sądem rejestrowym w przedmiocie wpisu zmian do KRS. Natomiast fakt, że Sąd Okręgowy w skarżonym postanowieniu ostatecznie doszedł do takiej samej konkluzji jak Sąd Okręgowy w B w sprawie o sygn. akt i Sąd Najwyższy w sprawie o sygn. akt , nie oznacza, że nie dokonał indywidualnej oceny interesu prawnego G G w udziale w postępowaniu rejestrowym o wpis podwyższenia*

[3] Podwyższenie kapitału do będzie wymagało obecności L G na zgromadzeniu i tego, aby wstrzymał się on od głosu – tym samym przy obecności całego kapitału zakładowego i 1 głosie za podwyższeniem kapitału oddanym przez F wymóg określony w § 11 Umowy spółki zostanie spełniony. Również każda inna uchwała, np. o zbyciu przedsiębiorstwa będzie mogła tym sposobem być podjęta tylko 1 głosem F .

kapitału zakładowego G co przecież jednoznacznie i wprost wynika z uzasadnienia kwestionowanego rozstrzygnięcia (...)"

niemniej w uzasadnieniu swojego powołał się na praktykę, że skargi i środki odwoławcze G G , są przez wszystkich odrzucane i w jego ocenie stan nieposiadania przymiotu uczestnika jest stanem trwałym:

„*W ocenie Sądu odwoławczego, w zaskarżonym postanowieniu Sąd Okręgowy prawidłowo uznał, że obecnie nie ma podstaw do kwestionowania prawomocnie przesądzonego wpisu spółki G sp. z o.o. w B do rejestru przedsiębiorców w sprawie Skarga o wznowienie tego postępowania, wniesiona przez G G została odrzucona postanowieniem Sądu Okręgowego w B z dnia września 2020 r. (sygn. akt), zaś skarga kasacyjna od postanowienia Sądu drugiej instancji została odrzucona przez Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia września 2021 r. (sygn. akt). Sama G G* ***nadal nie jest zaś podmiotem podlegającym wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego (art. 694[3] k.p.c.), ani też osobą, której praw dotyczy wynik niniejszego postępowania w rozumieniu art. 510 § 1 k.p.c. Nie ma przy tym przecież wątpliwości, że G G nie jest wspólnikiem G sp. z o.o. w B [podkreślenie własne]***"

a współwłasność majątku dorobkowego i udziałów nie ma żadnego znaczenia pomimo niewzruszonych domniemań prawnych wiążących Sąd:

„*Ponadto, interesu prawnego G G nie można upatrywać w postępowaniu o podział majątku wspólnego. Nie jest bowiem znane przyszłe rozstrzygnięcie, które dopiero może ewentualnie zapaść w postępowaniu o podział majątku wspólnego małżonków. (...)*"

Dowód:

- Postanowienie z czerwca 2022 r. sygn. wraz z uzasadnieniem

23. Jak wskazywała Skarżąca, L G wykorzystał fakt, że sądy rejestrowe odmawiają statusu uczestnika postępowania rejestrowego małżonkom akcjonariusza/ wspólnika spółki z o.o. do tego, aby podjąć próbę wytransferowania majątek wspólny na G Ta utrwalona i niekonstytucyjna wykładnia art. 510 § 1 KPC przyczynia się do promowania tego rozwiązania jako uniwersalnego sposobu na obejście prawa. Wyrok Trybunału w niniejszej sprawie byłby szansą na wzruszenie dokonanych już bezprawnych wpisów, jak i zapobiegłby pokrzywdzeniu konstytucyjnych praw małżonka wskazanych we wzorcu kontroli również z przyszłych postępowaniach, co w efekcie wzmocniłoby pewność prawa i zaufanie do organów publicznych.

***

Mając na uwadze powyższe, wnosimy jak w petitum skargi

Krzysztof Brysiewicz

- radca prawny -

Wojciech Bokina

- radca prawny -

Załączniki:

1) postanowienie z czerwca 2022 r. sygn. wraz z uzasadnieniem
2) 4 odpisy pisma